

VÁROSMISSZIÓ BUDAPEST

2007. szeptember 16–22.

Újpest Kertvárosi Szent István Plébánia

Missziós programja:

- 15. szombat**, 18 órától reggelig
Nyitott templomok éjszakája
- 16. vasárnap**, 10-18 óráig
Az újpesti plébániák közös missziója
Helyszín: az újpesti Katolikus
Iskolák udvara 1043 Tanoda tér 6.
- 17. Hétfő**, Filmvetítés 18-20 óráig
Beszélgetés a látottakról 20-21^h-ig
- 18. Kedd**, Baba-Mama Klub 10-12^h-ig
Sportdélután 17-20^h-ig
- 19. Szerda**, Szentségimádás 8-19^h-ig
Imaóra 19-20^h-ig
- 20. Csütörtök**, Orgonakoncert
(Kemenes András)
- 21. Péntek**, Budapesti fáklyás
felvonulás 19^h-től
- 22. Szombat**, Kerti mulatságok a
plébánián 15-20^h-ig

Beszélgetés Erdő Péter bíborossal a Városmisszióról (részlet)

– *Miért fontos az, hogy kapcsolódva a Városmisszió hagyományaihoz a köztereken és az utcákon is tanúságot tegyünk és evangelizáljunk?*

– Azért fontos, mert az egész világnak szüksége van Jézus Krisztusra, és azért fontos, mert nyilvánosan gyakorolhatjuk a vallásunkat, és tanúságot tehetünk hitünkről. Ez alkalommal azokat az embereket is meg akarjuk szólítani – nem kevesen vannak –, akik még soha életükben nem jártak templomban. Természe-

tesen a templomainkat is megnyitjuk: most először kerül sor Budapesten a „Templomok hosszú éjszakája” nevű programra. Beszéltünk erről a különböző egyházak és felekezetek képviselőivel, akik a város belterületén levő templomokat szintén nyitva szeretnék tartani. Nagyon sok ember látja a templomépületeket és nem tudja, hogy milyen értéket őriznek: egyrészt kulturális és művészeti értékeket – az is a közös kincsünk –, másrészt azt a lelki tartalmat, ami miatt felépültek. Képzeld el, milyen nehéz lehetett akár csak a XVIII. században, vagy a középkorban felépíteni egy hatalmas templomot! Micsoda meggyőződés és hit kellett ahhoz, hogy egy társadalom minden erejét összeszedje és ilyen templomokat emeljen. Jöjjön be mindenki, lássa a régieknek a hitét, lássa, hogy ma hogyan imádkozunk, hogyan gyakoroljuk vallásunkat ezekben a régi és szép templomokban, vagy akár a modernebbekben. Hallják meg, miért érezzük mi úgy, hogy mondanivalónk van a világ számára. Sokféle programot tartalmaz majd a Városmisszió információs füzet: szeretnénk megjelenni a bevásárlóközpontokban is, ahol az emberek egyébként is mindennap járnak, szeretnénk kulturális rendezvényeket, koncerteket tartani, és lesz olyan templom is, ahol különböző nemzetiségi szertartások, szentmisék és liturgiák lesznek.

Lesz számos vendégünk is, akik a Városmisszió módszerét kívánják tanulmányozni. Azt hiszem, ennek a mozgalomnak különleges értéke, hogy a misszió nem csupán egy hétre korlátozódik, hanem az egész évet kiemeli a szokásos ritmusból és rutinból. Az idei nagybőjtben például két alkalommal adatott meg nekem, hogy olyan nyilvános kereszttúton vegyek részt, amelyen egy hatalmas faragott keresztet viszünk a vállunkon, és úgy járjuk végig a szenvedés stációit.

Nagyon fontos, hogy az emberek ezekben a látványos jegyekben is észrevegyék: itt valami egész különleges dologról van szó, olyasmiről, ami értelmet tud adni mindennapi életünknek, a szenvedésnek, a betegségnek, még az ember halálának is. Ezt az üzenetet pedig tovább kell adnunk másoknak. Ebben a Városmisszió az egyik korszerű eszközünk.

Milyen változásokat remél Bíboros úr a városmissziós hét után akár a közösségeket, akár az egyházmegye egészét tekintve?

– Először is az ember nemcsak tervez és módszereket tanulmányoz, hanem a Szentlélek segítségét is kéri, s talán ez a legfontosabb. Ezt néha érzelmileg is meg lehet ragadni: ez nem pusztán érzélgőség, hangulat- vagy élményvadászat, hanem több ennél. A missziók során egy-egy ünnepi hangulatban meg lehet érezni, hogy nem egyszerűen összejövünk, eltervezünk valamit és megvalósítjuk, hanem itt a Szentlélek akar valami újat, úgy akarja átformálni közösségeink életét, hogy komolyan vegyük a küldetést, a missziót. Tehát nem elsősorban a harmadik világban, az egzotikus országokban beszélhetünk misszióról, hanem itt nálunk is, a szó legszorosabb értelmében, hiszen a krisztusi tanítás a maga teljességében és igazságában – nem eltorzítva, nem karikatúraként – rengeteg emberhez még soha nem jutott el. Ők nem hitüket veszített emberek, nem egyház- vagy vallásellenes emberek, hanem egyszerűen olyanok, akik még várják az Örömhírt. Ebben a magatartásban, ebben szemléletben kellene a plébániáknak megerősödniük, és ezt várjuk és reméljük a Városmisszió által elindított folyamattól.

(MK)

Szentlélek nélkül távoli az Isten

Krisztus: a múlté

Az Evangélium: holt betű

az Egyház: egyszerű Szervezet

a Tekintély: uralkodás

a Misszió: propaganda

az Istentisztelet: az emlékek felidézése

s a keresztény erkölcsi cselekvés:

rabszolgamorál

DE ÖBENNE:

A kozmosz fölemelkedik

és nyögve szüli az Isten

Országát

a föltámadt Krisztus itt van,

az Evangélium: életerő,

az Egyház: Szentháromságos közösség

a tekintély: Szabadító szolgálat

a misszió: Pünkösöd

a liturgia: emlékek elővételezése,

az emberi cselekvés megistenült.

Lattagnié Ignatiosz Metropolita

Szent-Gály Kata:

Add tovább a lángot (részlet)

Krisztust mindenki a saját egyéniségén keresztül tükrözi.

Ez az általunk írt, vagy bemutatott evangélium.

Sajnos sok a nem hiteles másolat, sok a rövidített kiadás,

Még több a hamisított vagy felhígított.

.....
Ha te kereszténynek tartod magad,

Élj úgy, hogy mások is annak tartsanak.

.....
Meg kell élned az Istennel való találkozást,

hogy másokat erre segíteni tudj.

MAGYARORSZÁGI SZEGÉNY ISKOLANŐVÉREK

A Szegény Iskolanővérek rendjének két hajtása vált ismertté Magyarországon: a Boldog Mária Terézia által alapított Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek és a Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek kalocsai ága.

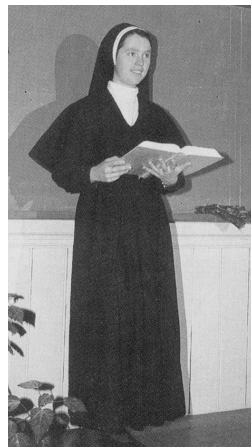
Utóbbi nővérek a Fourier Szent Péter és Le Clerc Boldog Alix által Franciaországban alapított – Notre Dame (Miasszonyunk) – női tanító rend utódai. Őket Kunszt József kalocsai érsek hívta hazánkba. A pápai jóváhagyás (1907) alapján: önálló magyar Társulatot alkottak.

A Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek első rendházának alapítására maga Gerhandinger Terézia jött Temesvárra (ma Románia). 1858-tól működnek az Iskolanővérek Csajághy Sándor temesvári püspök kérésére. Az alapító hatszor látogatott Magyarországra. A nővérek egyforma szeretettel gondozták a magyar, német, román és szerb leányokat. Egymás után nyitották iskoláikat, s 1922-ben már 13 000 leányt neveltek. Főleg az anyai hivatásra, a családban, s az életben való helytállásra neveltek. A városokban ipariszolákat, gimnáziumokat és tanítóképzőket is nyitottak

Az első világháború alatt rendházaikban tanítás helyett betegeket ápoltak. A háború utáni határmódosítás, a magyar rendtartományt három részre szakította. A 32 házból 10 maradt magyar területen. A második világháború végére a tartománynak ismét 23 háza műkö-

dött. Több helyen új létfeltételeket kellett teremteniük, s nem kímélték magukat: családokat gondoztak és hátrányos helyzetű gyermekeket támogattak.

Államosításkor több mint négyszáz iskolanővér működött az országban. 1948-ban intézményeiket, majd házaikat is elvette az állam. 1950-ben az állam és az egyház közötti megállapodás

szerint a Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek két gimnázium és internátus fenntartására kaptak engedélyt. A budapesti Patrona Hungarie Gimnázium és Diákotthon, s a debreceni Svetits Gimnázium

és Diákotthon munkáját látták és látják el a nővérek.

„Gerhandinger Mária Terézia anyja, mint kiváló keresztény nevelő, ragyog ma is műve által. Rendje megalapításával Isten dicsőségét és a lelkek üdvőségét kereste. Istenfélelemre és a keresztény életre akarta nevelni a lányokat.” (II. János Pál beszéde a boldoggá avatáskor 1985-ben).

A tanító rend ismert, kiemelkedő tagja: Puskely Mária nővér. A szerzetesnő a magyar szentek példáin keresztül nevel minket: Isten, ember, hazánk és történelmünk szeretetére és ismeretére, könyveiben és előadásaiban egyaránt. Mint írja: „Pannónia kertje ismét virágba borulhat. Ősi gyökereiből új hajtások, bimbózó ágak törnek felfelé. Rajtunk is áll, hogy nemzetünk ismét VIRÁGOSKERT legyen.”

Gáztiné Paulus Noémi

A LAUDATE KÓRUS BÉCSBEN

Kórusunk évek óta, egyik nyári hétvégén, „vendégszerepléssel” egybekötött kirándulást tesz egy-egy városban. Az idén nagyobbat és merészebbet léptünk: Bécsbe indultunk. Ez természetesen egy hazai útnál bonyolultabb szervezést igényelt, de a lelkes ötletadók és kivitelezők számára nem volt akadály.

Július 27-én pénteken – Ferenc atya áldásával – indultunk autóbusszal, közel negyvenen. Első utunk Melkbe vezetett, ahol szervezett idegenvezetés keretében

megnéztük a 11. században épült apátságot, amely

Európa legnagyobb bencés kolostora. Temploma a barokk építészet gyöngyszeme. Turisták százai gyönyörködnek kincseiben. A meglepetés erejével hatott a sétáló, nézelődő turistákra, amikor váratlanul, minden előzmény nélkül, megszólalt a kórus. Felhagytak a sétával, s szinte mozdulatlanul hallgatták az énekkar spontán énekét. Lélekemelő volt, ahogy ebben a hatalmas templomban megszólalt Mozart és Liszt zenéje!

Hosszú, eseménydús nap után foglaltuk el szállásunkat Bécs külvárosában.

A szombati nap délelőttje a városnézés jegyében zajlott, különös tekintettel a zenei vonatkozásokra. Így végignéztük a Stadtparkban a zeneszerzők – Johann Strauss, Bruckner, Schubert, stb.– szobrait, tisztelegtünk és énekeltünk Mozart szobránál, meglátogattuk azt a házat, amelyben bécsi éveit töltötte és ahol a Figaro házasságát írta. Természetesen megnéztük a bécsi Staatsoper és Volksoper épületét is.

Csepányi Gábornak köszönjük a lehetőséget, hogy a délutáni koncertet a belvárosban, a Stephansdomhoz közeli Peterskirchébe tarthattuk.

Résztvettünk az öt órakor kezdődő mise liturgiában, majd szép számú érdeklődő előtt adtunk koncertet. A műsor preklasszikusoktól Eszterházy és a bécsi klasszikusokon át modern magyar egyházi énekekig széles zenei világot ölelt fel.

A koncert után fagylaltozás következett, majd séta a Ringen, a kivilágított Rathaus és a Parlament megtekintése.

Vasárnap reggel elindultunk hazafelé. Utunkat Schönbrunn felé vettük, ahol nagy sétát tettünk a parkban, majd a Duna partján elhelyezkedő Klosterneuburg városát, pontosabban az Ágoston-rendi apátságot tekintettük meg. Az 1114-ben, Szent Leopold, Ausztria védőszentje által alapított kolostor, egyházi és történelmi kincsekben igen gazdag. Nagy látogatottságú kulturális központ. Néhány kórustag spontán énekét a templomban itt is megtapsolták.

Csodálatos élményekben, zenében, az Úr dicséretében gazdag három napot töltöttünk együtt. Köszönet mindenkinek, aki tevőlegesen résztvett a szervezésben. Teljes felsorolásuk nehéz lenne, két embert azonban ki kell emelni: Csáky Andreát, aki a szervezés orosz-lánrészét vállalta és Arnold Ákost, aki kiváló német nyelvtudásával segített az út előkészítésében és lebonyolításában.

Mindenekelőtt azonban köszönjük László atya hozzájárulását az út kivitelezéséhez és kérjük Istent adjon a kórusnak erőt, egészséget és dalos kedvet, hogy jövőre is zenghessük dicséretét.

Belakovics Zsóka

APRÓ ÖRÖMÖK

William Moulton New York-i pszichológus megkérdezett 300 embert, hogy mit szeretne az élettől? Tíz közül kilencen egyszerűen csak arra vártak, hogy valami történjék — jobb állás, jobb beosztás, új lakás, nyaralás, szerencse. Ábrándoznak, hagyják, hogy az idő észrevétlenül csússzon ki a kezükből, miközben ők egy bizonytalan holnapra várnak.

A tapasztalat azt mutatja, hogy azok közül az emberek közül, akik az élet feszültségeit és megpróbáltatásait nehezen vagy egyáltalán nem tudják elviselni, kerülnek ki, akik nem tanulták meg, hogy örüljenek annak, amit a franciák „petit bonheur”-nek, a magyarok pedig apró örömöknek neveznek és amik sűrűn fordulnak elő mindennapi életünkben. Csak észre kell venni és értékelni őket.

Egy gyönyörű napfölkelte, derűs reggel, nem várt levél, látogatás, csomag, tányér sütemény a szomszédától, kis ajándék, pár szál virág, egy találkozás, olcsóbb bevásárlás, jó hír, egy kis figyelmesség, apró sikerek stb. Az élet hálója ilyen szálakból szövődik. Egyik szál sem olyan erős, hogy felfogja a kellemetlenségeket vagy bánatot, de együtt védőfalat képeznek, mely felfogja és lelassítja a szelet, az esőt és meglágyítja a szomorúságot, hogy elviselhető legyen.

Az élet egyedüli módja, elfogadni minden pillanatot, mint soha vissza nem térő csodát — mint ahogy az is!

A CÉLTALAN SÁG

Selye János professzor írja: Fokról-fokra saját tapasztalataim vezettek rá a legjobb védekezésre a stressz ellen.

Első dolog: figyeljük meg saját stressz határunkat és azt, hogy mik vagyunk, versenylovak vagy teknősbékák, és eszerint élünk. Második dolog: határozzuk meg életcélunkat és győződjünk meg arról, hogy az valóban a mi választásunk szerint való és nem mások rábeszélése. A harmadik dolog: legyünk altruistán egoisták, azaz gondoljunk magunkra és legyünk mások hasznára.

Mindannyian lehetünk mások hasznára. Ehhez nem kell különlegesebb tehetség. Ha tanító vagy, ha akarod, nagyon jó tanító lehetsz. Ha pék vagy és úgy akarod, akkor nagyon jó pék lehetsz. Mint szomszéd, segítő, nagyon jó szomszéd lehetsz. Mindaddig, amíg másokat szolgálunk, jól végezzük dolgunkat. Ha mások hasznára akarunk lenni ez olyan cél, amit egész életünkben fokozhatunk és tökéletesíthetünk és ez lesz a legbiztosabb mód, ami megvéd minket a modern kor legveszedelmesebb stressz előidézőjétől, a céltalanságtól.

A SZOBOR

Az idősebb Cato egyik barátja felháborodását fejezte ki azon, hogy Catónak nem emeltek szobrot Rómában. Egyben felajánlotta, hogy bizottságot hoz össze, akik majd a szobor felállítását szorgalmazzák.

„Sose tedd” — mondta Cato. „Én szívesebben veszem, ha az emberek azt mondják miért nincs itt Catónak szobra, mint ha azt mondanák, mit keres itt a Cato szobra!”

Ezt a bölcsességet átvehetnénk mindennapjainkban. Nem megyünk el oda ahová nem hívnak, mert jobb, ha azt kérdezik, miért nem vagyunk ott. Inkább hallgatunk, semhogy megkérdezzék, hogy minek beszéltünk!

Dr. Szenthelyi- Molnár István

H Í R E K

Személyi változások:

Dr. Erdő Péter bíboros-érsek 2007. aug. 1-jei hatállyal áthelyezte

Dr. Temesszentandrás Pétert a Bp.-Újpest, Egek Királynéja Főplébániáról, a Bp. Csillaghegyi Jézus Szíve Plébániára. A megüresedett Főplébániára **Horváth Zoltán atyát** nevezte ki. Az Ő utóda lett, a Bp.-Újpest, Szent József plébánián (Nap utca), **Molnár István**.

Isten áldását kérjük további munkájukra is az új szolgálati helyre kinevezett plébános atyáknak!

Hittanári diplomák

átadási ünnepségén voltunk június 23-án az Egyetemi templomban. Közösségünk aktív tagjai részesültek, kitartó, szorgalmas munkájuk elismeréseként hittanári diplomában.

Faragó István dr.,

Kármán Erzsébet és

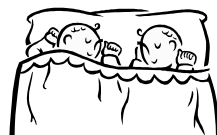
Molnár Tamás

Mindháromuknak gratulálunk és kívánjuk, hogy megszerzett tudásukat kamatoztassák plébániánkon is Isten dicsőségére!

Gerber A.

Kis fejtörő:

Ebben az evangéliumi részben a híres "Hegyi beszéd"-ből olvastunk. Jézus súlyos gondolatokat ébreszt és állásfoglalásra sarkall. A mai rejtvényben ebből - talán - a legnehezebbet választottuk ki. Jézus ezt is kéri tőlünk. Ha a megadott szavakat megkeresed, és áthúzod az ábrában, akkor a megmaradt betűkből összeolvashatod mai gondolatunkat. Megadott szavak: IRGALOM, MENNYEI, ATYA, HEGYI, BESZÉD, ÁLDANI, IMÁDKOZNI, KÖPENY, KÖNTÖS, SZERETET, HÁLA, JUTALOM, KÖLCSÖN (TAKI)

Ikrek születtek!

Lapzártakor kaptuk az örömdetes hírt, hogy közösségünk újabb két lánykával gyarapodott. **Rita** és **Anna** szülei: **Valkóczi József** és **Mihály Emese**. Az immár öt tagú „nagy” családnak gratulálunk és kívánjuk, hogy Isten kegyelme továbbra is segítse őket!

(Szerk.)

Templomunk

címmel könyv jelenik meg augusztus 20-án, mely a templomunk művészettörténeti leírásán és rövid történeti bemutatásán túl, a templommal kapcsolatos szentek életét is leírja, több életrajz alapján feldolgozva. Ezekon kívül több száz kép található a könyvben, mely nem csak a jelenlegi állapotokról ad színes tájékoztatást, hanem az érdekességek mellett még régi képek egész sorát is tartalmazza.

Szerzője: Molnár Miklós

I	N	A	D	L	Á	S	I	N	Z
R	E	H	Á	L	A	R	M	Ö	E
G	D	S	K	S	É	T	Á	S	M
A	É	E	Ö	K	I	E	D	C	O
L	Z	K	P	L	Y	L	K	L	L
O	S	Ö	E	A	G	E	O	Ö	A
M	E	N	N	Y	E	I	Z	K	T
N	B	T	Y	T	H	S	N	É	U
G	E	Ö	I	A	T	E	I	K	J
E	T	S	Z	E	R	E	T	E	T